01/07/2026

Η εορτή των Αγίων Αναργύρων στον Στενήμαχο Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 1 Ιουλίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων Στενημάχου.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Ζηλοῦτε τά χαρίσματα τά κρείττονα».

Ἑορτή τῶν ἁγίων καί θαυματουργῶν ἀναργύρων Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ σήμερα, καί ἡ Ἐκκλησία μας προβάλλει δύο ἁγίους της πού ἔθεσαν τήν ἐπιστήμη τους δωρεάν στή διάθεση τῶν ἀνθρώπων, ἀξιοποίησαν τό χάρισμα πού ἔλαβαν ἀπό τόν Θεό διακονώντας καί εὐεργετώντας τούς ἀνθρώπους καί ἰδίως τούς πάσχοντες. Καί τώρα ἀπολαμβάνουν στόν οὐρανό τόν μισθό τῶν ἀγαθῶν δούλων τοῦ Κυρίου οἱ ὁποῖοι, κατά τήν παραβολή, δέν ἔκρυψαν τό τάλαντο ἀλλά ἐργάσθηκαν καί τό πολλαπλασίασαν πρός δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἑορτή τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ καί τό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τό ὁποῖο ὅρισε ἡ Ἐκκλησία μας νά ἀναγινώσκεται ἐπί τῇ μνήμῃ των μᾶς δίδει τήν εὐκαιρία νά ἀσχοληθοῦμε μέ ἕνα θέμα τό ὁποῖο ἀπασχολεῖ τούς ἀνθρώπους κάθε ἐποχῆς καί νά προσπαθήσουμε νά ἀπαντήσουμε στό ἐρώτημα πού προκύπτει ἤδη ἀπό τήν παραβολή τῶν ταλάντων πού προανέφερα. Τό θέμα αὐτό εἶναι τό θέμα τῶν χαρισμάτων πού δίδει ὁ Θεός στούς ἀνθρώπους.

Μέ ποιό κριτήριο δίδει ὁ Θεός τά χαρίσματα καί γιατί δίδει σέ ἄλλους περισσότερα καί σέ ἄλλους λιγότερα, εἶναι τά συνήθη ἐρωτήματα πού τίθενται.

Τήν ἀπάντηση μᾶς τήν δίδει ὁ ἀπόστολος Παῦλος πού μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι θά πρέπει νά ἀντιμετωπίσουμε τό θέμα τῶν χαρισμάτων τοῦ Θεοῦ ὑπό τήν προοπτική ὅτι ὅλοι ἐμεῖς, ὅλοι οἱ πιστοί, εἴμαστε μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Καί ὅπως στό σῶμα τό κάθε μέλος ἔχει διαφορετική λειτουργία καί διαφορετική ἀποστολή, καί ἡ λειτουργία αὐτή δέν εἶναι οὔτε ἀνώτερη οὔτε κατώτερη τῆς λειτουργίας κάποιου ἄλλου μέλους, ἔτσι καί ὁ κάθε πιστός, τό κάθε μέλος τῆς Ἐκκλησίας, ἔχει διαφορετικά χαρίσματα προκειμένου δι᾽ αὐτῶν νά ἐξυπηρετεῖται τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καί νά ἐπιτυγχάνεται ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Κατ᾽ ἀνάλογο τρόπο αὐτό ἰσχύει καί στήν ἀνθρώπινη κοινωνία, τῆς ὁποίας εἴμεθα μέλη. Ἐάν ὅλοι εἴχαμε τά ἴδια χαρίσματα, ἐάν ὅλοι μπορούσαμε νά κάνουμε τά ἴδια πράγματα ἡ κοινωνία δέν θά μποροῦσε νά λειτουργήσει καί νά προχωρήσει πρός ἐπίτευξη τῶν στόχων της καί ἐξυπηρέτηση τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ἐπομένως τό θέμα δέν εἶναι ποιά χαρίσματα ἔχουμε ἀλλά πῶς καί μέ ποιόν τρόπο τά ἀξιοποιοῦμε. Διότι, ἐάν οἱ ἅγιοι Κοσμᾶς καί Δαμιανός εἶχαν τό χάρισμα τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἀλλά καί τό χάρισμα τῶν ἰάσεων καί τῶν θαυμάτων καί δέν τά προσέφεραν ἀναργύρως ποιό θά ἦταν τό ὄφελος; Ἀσφαλῶς κανένα οὔτε γιά τούς ἀνθρώπους ἀλλά οὔτε καί γιά τούς ἴδιους.

Γι᾽ αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὁλοκληρώνει τήν ἀπάντησή του σχετικά μέ τά χαρίσματα τοῦ Θεοῦ μέ μία παρότρυνση πρός τούς χριστιανούς τῆς Κορίνθου, πού ἰσχύει, βεβαίως, γιά ὅλους μας. «Ζηλοῦτε», μᾶς προτρέπει, «τά χαρίσματα τά κρείττονα».

Γνωρίζει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος τήν ἔμφυτη ροπή τοῦ ἀνθρώπου νά ζηλεύει αὐτό πού νομίζει ὅτι εἶναι καλύτερο ἀπό αὐτό πού ἔχει. Γνωρίζει ὅμως ὅτι πολλές φορές αὐτά πού θεωροῦν οἱ ἄνθρωποι καλύτερα, δέν εἶναι τά πραγματικά καλά πού θά ἔπρεπε νά ἐπιδιώκουν. Καί εἶναι ὄντως ἔτσι, γιατί πολλές φορές ζηλεύουμε πράγματα πού φαίνονται σπουδαῖα, ἀλλά μπορεῖ νά μήν εἶναι ὠφέλιμα ἤ χρήσιμα γιά ἐμᾶς. Ζηλεύουμε τή δόξα καί τόν πλοῦτο τῶν ἀνθρώπων, καί ἀρκεῖ μία κρίση οἰκονομική, γιά νά ὁδηγήσει ἀνθρώπους ἐπιφανεῖς, ἀνθρώπους μέ ἀξιοζήλευτη θέση στήν κοινωνία, στήν ἐξαθλίωση ἤ ἀκόμη καί στή φυλακή. Ζηλεύουμε τό σωματικό κάλλος, ἀλλά ἀρκεῖ μία ἀσθένεια ἤ ἕνα ἀτύχημα γιά νά τό ἐξαφανίσει. Ζηλεύουμε θέσεις καί ἀξιώματα πού κατέχουν ἄλλοι συνάνθρωποί μας καί ὅταν τά ἀποκτήσουμε, ἀντιλαμβανόμεθα πόσα προβλήματα καί πόσα ἄγχη τά συνοδεύουν. Γι᾽ αὐτό καί μᾶς προτρέπει ὁ ἀπόστολος Παῦλος νά ζηλεύουμε καί ἐπιδιώκουμε τά

ἀνώτερα χαρίσματα, τά πνευματικά, αὐτά πού δέν εἶναι πρόσκαιρα καί ἐφήμερα, ἀλλά ὠφελοῦν τήν ψυχή μας καί τήν συνοδεύουν αἰώνια.

Καί αὐτά εἶναι οἱ ἀρετές, εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ εὐσπλαγχνία, ἡ ταπείνωση, ἡ διάθεση τῆς προσφορᾶς, ἡ ἐλεημοσύνη καί μέ μία λέξη ἡ ἁγιότητα. Αὐτά εἶναι τά πραγματικά χαρίσματα, καί ὅποιος τά ἔχει γίνεται χρήσιμος καί ὠφέλιμος καί στούς ἀνθρώπους καί στόν ἑαυτό του. Γιατί μεγάλοι γιά τόν Θεό καί ἅγιοι δέν ἀνεδείχθησαν οἱ πλούσιοι ἤ οἱ ἐπιστήμονες ἤ οἱ ζωγράφοι καί οἱ μουσικοί, πού εἶχαν χαρίσματα πού ὅλοι θαυμάζουμε καί ὅλοι ζηλεύουμε. Ἀνεδείχθησαν, ἀσφαλῶς, καί ἀπό αὐτούς ἅγιοι, ἀλλά δέν ἦταν αὐτά τά χαρίσματα πού τούς ὁδήγησαν στή σωτηρία καί τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀντίθετα ἀνεδείχθησαν μεγάλοι καί σπουδαῖοι γιά τόν Θεό ἄνθρωποι χωρίς κοσμικά προσόντα καί χαρίσματα, φτωχοί καί ἀγράμματοι, ἀσήμαντοι καί ταπεινοί, γιατί εἶχαν «τά χαρίσματα τά κρείττονα», γιατί εἶχαν ὅλα αὐτά πού μᾶς προτρέπει ὁ ἀπόστολος Παῦλος νά ζητοῦμε καί νά ἐπιδιώκουμε.

Αὐτά τά χαρίσματα ἄς ἐπιδιώκουμε καί ἐμεῖς καί ἄς ἀγωνιζόμαστε νά τά ἀποκτήσουμε, ἀρχίζοντας ἀπό τό μέγα χάρισμα τῆς ἀνιδιοτελοῦς προσφορᾶς πρός τόν ἄνθρωπο τό ὁποῖοι εἶχαν οἱ τιμώμενοι ἅγιοι Ἀνάργυροι καί τό ὁποῖο εἶναι τόσο χρήσιμο καί τόσο ἀναγκαῖο στήν ἐποχή μας. Καί εἴθε διά πρεσβειῶν του νά μᾶς χαρίσει ὁ Θεός καί αὐτό καί ὅλα τά κρείττονα χαρίσματα πρός σωτηρία μας.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ